

Діло

Виходить що-дня рано
крім понеділків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10. II. по в.

Конто почт. шалд 26.726

Адреса тел.: „Діло-Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	270 К.
чвертьрічно	8—
піврічно	16—
цілорічно	32—

у Львові (без доставки):

місячно	240 К.
чвертьрічно	7—
піврічно	14—
цілорічно	28—

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитом, двохви-
това 40, в виданні 60, в
опоністці 80 с, в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
випади і заручини 150.
Некрологія строчка 1 К.
Сталоголошення за окремою
умовою.
Один примірник коштує
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видав: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Нарід рідній школі.

Відень 30. грудня 1916.

Чесько-німецька боротьба се не тільки кля-
сичний примір змагань між двома народами вза-
галі, але також отворена для всіх книга науки,
як погноблений нарід має вести народну обо-
рону, не обмежуючись на гримкі фраз, а що
денним трудом і жертвами. От тижко на черго-
ві збори чеської Шкільної Матиці, що відбули
ся сими днями, ковинно звернути увагу й наше
громадянство.

В 1915 р. мала чеська „Рідна Школа“
745.416 кор. приходу а 830.053 кор. розходу,
так що було 84.636 кор. недобору. Головну по-
рицію в доходах творять оплати за ношене
членських віднак та дарувани в загальній сумі
580.718 кор. супроти 79.925 кор. державних
і кривних субвенцій. Зиск в продажі листового
паперу, почтових листівок і т. н. спав на 1384 К.
Видатків на школи було 461.945 К., з чого
22.000 К. пішло на підмоги для шкіл, 158.538 К.
на вислуження а 12.800 К. на організаційні ви-
датки. Процент від затягнених позичок дійшли
до 71.343 К. Чисте мійно товариства предста-
вляє суму 984.519 К. „Матиця“ удержує 59 шкіл
в Чехії, 12 на Моравіах і 10 на Шлеску — де-
які з них перейшли протягом 1915 і 1916 рр.
на стат кривий. Діточих городів удержує „Ма-
тиця“ в Чехії 45, на Моравії 20 а 10-на Шлеску;
загалом 162 научні заведезя, з котрих найбіль-
ше вкладу вимагає гімназія в Орлові (Шлеск).
До шкіл і фреблівок „Матиці“ ходило 11.172
дітей (між ними 7712 народних школярів) а бу-
ли вони розділені на 222 класи і відділи.

Із звіту товариства виходить, що на Мати-
цю поробило безліч легатів богато осіб з по-
між чеських фабрикантів, дузовників, офіцирів,
власників реальностей, учителів, селян і т. п.
В 1914 р. був один легат на 119.551 кор., по
одному на 15.000, 8473 і 6000 кор., чотири по
5000 кор., по 1 на 4000, 3908 і 2183 кор., три
по 2000 кор., три по 1000 кор., один на 600
кор., по два на 500, 450, 400, 303, 200 і 197 кор.,
п'ятнадцять по 100 кор. і т. н. Рік 1915 нй ви-
казує такі легати: по одному на 20.000 і 10.000
кор., два по 5000 кор., по одному 4000 і 3000
кор., п'ять по 2000 кор., 1 на 1298 кор., десять
по 1000 кор., один на 600 кор., п'ять по 500 кор.,
1 на 400 кор., три по 300 кор., сім по 200 кор.,
по одному на 280 і 232 кор., а всім по 100 кор.
і т. н. В 1916 р. припало Матиці загалом пів
мільона в легатів.

Переглядаючи великі суми народних жертв
на чеське приватне шкільництво, беручи під
розвагу поважне число чеських приватних шліл,
не забуваймо, що Чехи на своїй землі добули
же стільки прав і значіння, що нині про утиск
покривджене говорить вже німецька сторона.
Якже нам супроти того підмогати своє приват-
не шкільництво, коли ми не можемо від
краю і держави добути чисто українських
шкіл навіть там, де людність майже чисто укра-
їнська, де приватні гімназії здвинені кривавими
складковими сотиками не можуть через цілі роки
діждати ся не то удержання, але навіть
надежного субвенціонованя і Певна річ, що покля-
нікані до того наші законодавці вступники
мусять ужити всіх заходів, щоб держава у шкіль-
ній області сповнила свій обовязок супроти
українського податника й жовніра, особливо в
геперішню добу воєнної руїни. Та поуч і з тим
греба нам і на хвилю не забувати, що молодіж
се будучність народу, що рідна школа се осно-
ва тої красшої будучности, отгим то й треба
привикати до правильних жертв на сю ціль кож-
ному Українцеві, де він і не находит ся б.

Яр. В. нй

Один з богатъох.

Військовий командант натуз нашого селянина.
Льованна (Швайц.) 23. XII. 1916.

Тутешне „Українське Бюро для Швайцарії“
подає в комунікаті для преси:

Як доносить „Кієвская Мысль“, військовий
суд у Києві засудив команданта одної місцево-
сти в занятій російськими військами Галичині,
Кониського, за те, що піддавав тортурам свої
жертви, щоб осьтак видерти від них признаня.
Так прии. він увязнив селянина Українця Каду-
ка, приказав козакам його сікти нагайками аж
до крові, а на рани сипати сіль, щоб осьтак
збільшити терзіне нещасливої жертви.

На розправі стверджено, що Кониського
поклікав до Галичини в ролі адміністратора б.
генеря губернатор Бобринський та що він по-
водив ся по всякім останного.

Процес яккинак велике вражіне в Росії
і нетільки в Росії, бо затоване безборонного
селянства розпаношенням позичком є загальною
язвою в сій війні — навіть у такій високо куль-
турній країні, як Франція. Що а участь україн-
ського селянства припадає таких знущань біль-
ше, ніж котрого небуде иншого селянства, при-
чина сього лежить в нещаснім географічнім по-
ложеню української країни.

17.000 дітей із Сх. Галичини розміщених у Зах. Галичині.

Чи заспокоюють ся їх потреби релігійні і націо-
нальні?

В краківських газетах читаємо:

Комітет оліки над дітьми вложила в Кра-
кові 9 грудня 1916 кн. Тереса Спіжана, котра
й стала на чолі його. Цілю його є нести поміч
і опіку дітям виселеної в червні й липні 1916
людности Східної Галичини, розміщеної в числі
40.000 по селах і місточках Західної Галичини.
Дітей виселених є яких 17.000, переважно в
нужді. На перші потреби дав підмогу Централь
відбудови краю. В промові своїй зазначив
проф. Моравський, що треба їх ратувати „для
житя, для оцсзубу“.

Звертаючи нам увагу на сю звістку, завна-
чує рівночасно один з Прихильників нашої га-
зети: Чи десятками тисяч розміщених по Зах.
Галичині українських гр. кат. селян і дітей ва-
жли ся вже наші консисторії? Чи організу-
вали мандрівну поміч духову і мандрівні кати-
хетурні? Чи богато тисяч грошей, збираних на
святотні дарунки для УСС, не можна би навіть
у більшій часті признати на ратованя украї-
нських дітей перед фізичним і духовим ваги-
ном? Адже УСС мають заспокоєне потреб житя
розвірно добре забезпечене, а на дарунки на-
ціональні черга аж тоді, коли инші, без порівня-
ня пекучійшій потреба народні будуть заспокоєні.
Такими потребами є безперечно духові і мате-
ріальні потреби многих тисяч голячих, обідра-
них і безпросвітних українських виселених у
Зах. Галичині. Нема сумніву, що власне укра-
їнським стрільцям було-би найтрисемійше, якби
під кличем їх імени вібрано поміч для сих
найнещасливіших.

Поляки і відокремлене Галичини.

ВІДЕНЬ. (Пр. тел.) Як довідують ся „Pol-
nische Stimmen“, займають ся тепер польські по-
літичні круги питанням, чи відокремлене Галичи-
ни тепер актуальне. Темпо переведеня тої спра-
ви, яке польські політики хотіли прискорити,
тепер стало повільніше. Установлені
комісії що правда ведуть основні наради, щоби
бути готовим на всякий случай, та нема ні

яких основ сподівати ся, що пере-
заключенем миравтій справі буде
видане яке небуде рішене. Найбіль-
шою трудноцію для польських політиків є у-
стійнене воєнних шкід і справа їх винагород.
І ся справа тісно звязана з ходом воєнних опе-
рацій. Галицькі палати торговельні, які мали на-
мір відбути нараду у важних господарських
справах звязаних з відокремленем Галичини, від-
ложили ті наради до незначеного часу.

Таке Йонеску про судьбу Ромунії.

ЖЕНЕВА (прив. тел.) Таке Йонеску без-
посередно перед своїм іменованем на міністра
в кабінеті Братіану, висловив ся перед корес-
пондентом париского „Journal“ а Яссах: „Бу-
ло би глупотою заперечувати страшний наслідки
успіхів, які відчесли наші противники в Рому-
нії. Не говорят вже про матеріальне скріплене
осередних держав, моральний вплив на не-
втральні держави є дуже лажий і небезпечний.
Противники бажали би із своїх оружних успіхів
зараз витягнути висновки та предсказують кож-
дому, хто їм не приязний, судьбу Ромунії. Про-
те ми, представники правдивої Ромунії, оста-
ємо мірні антантови. Перед війною думали ми
про Велику Рэмунію. По ударах, які нам за-
дані, ми мусимо шукати спасеня в алуці із
сильною групою держав а саме в антантом.
Продинокі голоси, що заваляють свої симпатії
для осередних держав, ніколи не будуть мати
рішального значіня.“

Відповідь Франції і Бельгії Вільзонови.

ПАРИЖ (Тхб.) Небавом буде доручена
відповідь Вільзонови. В ній подрбно буде об-
говорений початок і кінець війни. „Matin“ до-
носить, що до неї буде долучена заява бель-
гійського правительства а висловом вдячності
для американського народу за його прислуги
та слодіваня, що на будуче буде він приязно
співділати.

Австро-угорська відповідь на ноту скандинавських держав.

ВІДЕНЬ. (Тхб.) Ц. і к. міністер заграничних
справ дав представникам Швеції, Данії і Нор-
вегії на їх ноту отсю відповідь:

Я маю честь одержати ноту з 21. грудня
1916 р., в якій Ви зволили мене повідомити про
те, що Ваше правительство арлукуєть ся до
кроку президента Вільсона.

Мило ц. і к. правительству, що може за-
вити згідність своїх поглядів а поступком Ва-
шого правительства, та що у своїй відповіді
оголошеній 27. грудня 1916 ц. і к. правитель-
ство прихильно прийняло ініціативу президента
Слоудчених держав Америки.

Ц. і к. правительству в задоволенім глян-
дить на полерте ініціатива Вільсона Ва шим пра-
вительством.

Прощу се подати до відома Вашого пра-
вительства.

Новорічна промова гр. Тиси.

Гр. Тиса про зміни на начальних становищах. —
Відповідь ахтанту і справа мира.

БУДАПЕШТ (Тхб.) Члена правительствен-
ної партії дянда ся в день Нового Рэку у пре-
зидента міністрів гр. Тиси з новорічними бажан-
нями для него і для членів кабінету.

На безіду посла Дебордеза відповілі гр.
Тиса довшою промовою, дякуючи за почесне
для него довірє. В справі війни на становищі
ц. і к. міністра заграничних справ сказав гр.

Підписуйте :
V. ПОЗИЧКУ ВОЄННУ!

РОМАН ЗУБИК

— НАЙДЕШЕВШИЙ МАГАЗИН ВЛАСНИЙ —
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ЗИМОВИХ МІТЕРІЙ!

Львів, ул. Галицька ч. 16.

11-5-10

ковий ма терія), 175 000 кг. пороху, 40.000 кг. чорного пороху, 127 набів влістру 30 шм., 150 циліндрів в кислоту, 1.230.000 олова, 7 тис. рових автомобілів, 200 зовів шкіри на підшви, 500 зовів вільчатого дроту і 6 000 штук залізничних шин.

— Ціна за таву зі солоду і чмєнню. Урядом доносять: В цілі зборони населення перед які сновуванім несовісними купцями звертаєть ся уяві, що максималні ціни вази зі солоду і ячєсью в дрібній продажі виносять: за палений ячмєн 1 К. 10 с. за 1 кг., за солодову квачу без опакованя 1 К. 40 с. за 1 кг., за солодову квачу в опакованю 1 К. 60 с. за 1 кг. Під опакованєм треба розуміти тільки оригінальне опаковане фабричне. Про сїмольне підвищуванє цін треба донести політичній власті і інстанції.

— Жертви для шкільної молодіжні і на весну нужну вложили: Капітан Таушинський 30 К., дир. Годльський 100, Галицький Банк Людовий 300, Кредитове Заведенє 1000, гр. Станіслав Плятер 500, Народове Касно 1200, Краєвий Банк 700, гр. Тейдє Дзвудушицький 1000, Товариство обезпечєнь „Дністер“ 100, Товариство дівчат „Валькірія“ 100, гр. Коритовська 20, п. Шарова 20, грєв. Дилєський 30, неназвана панї 100, Фрнц Беревський 200, польський Комітет помочи 41 73, за сконфіскованї товари 40 К.

— Порядок Богослужєнь в часї свят Різдва іх в граєкат. церкві св. ВМ. Варвари у Відні: П'ятниця дня 5. н. ст. січня 1917 о год. 8 рано Часи Царські і Обдїння, субота дня 6. Навєчєрє св. Вєчїр, о год. 9. рано Вєчїрня, о год. 10. Служба св. Іоана Золотоустого, о год. 4. по колудни Повєчєрє велике, проповідь і коляди, дня 7. „Неділя“ Різаво Христовє, від год. 6. рано почашн читанї Служби, о год. 8. Служба до найсол. серця Ісусового в виставленім найсв. Тайнів, о год. 1/2 11 торжественна Служба св. Василя великого в „Es As dir“ муз. Вербицького і концерт № 6. муз. Бортияньського під батутотою в. Ром. Прокоповича, о год. 4. Вєчїрня, проповідь, молебн до найсол. серця Ісусового, супілкація і коляди, дня 8. понедїлок Собєр. Прєсв. Богородиці почашн від год. 1/2 7 рано читанї Служби, о год. 1/2 11 співања Служба, концерт в С. dir муз. Бортияньського, о год. 4. Вєчїрня, проповідь, супілкація і коляди, дня 9. вї второх св. Первом. і Архїд. Стефана, почашн від год. 1/2 7 рано читанї Служби, о год. 1/2 11 співања Служба, о год. 4. Вєчїрня, проповідь і коляди. Черєв всї три днї Свєт і на св. Вєчїр, почашн від год. 7. рано слухать ся св. Словідь без переставнє.

† ПОМЕРЛИ:

о. Микола Кишакевич. Нова жертва російського наїзду, нова страда для церкви і суспільности, бо отсе дня 19. грудня 1916 р. помер во тяжкій і довгій недугі о. Микола Кишакевич, ул. сот. Борятинна п. Судова Вишня, проживши 38 літ, в 15 році священства. Підчас російського наїзду остав ся як добрий паствр на місци, а що в околици не було священника, тож обслуговував кілька парохій, єднаючи собі всюди любов і пошану, а та наслідна праця, те щоденне ходженє пішки 4 км. до Вишни, сї вичєрзуючі гостини хорих підчас пошестьї спричинили тяжку недугу нирок, яка і загнала бл. п. о. Миколу в могилу. Підчас інвазїї дїм Панства Кишакевичів був ссередком національного житя околиці, яке звідти брахо силу. Заслугою бл. п. о. Миколи є, що судово вишенське міщанство не захиталоє в релїгїйних і народних почуванях, наслідком чого приходилоє йому ча сто мати великі непрїємности в командирах і батюшках. Село своє провадив вїршево. Тут заводив читальню, касу, „Сїч“ і братство тверезности, устроював представлєня і фестини. Визначав ся ширим і чесним характером, в товариствах дуже люблений вадля своєго тїкту і гумєру, знанїй в гостинности. Оставив по собі ширий і великий жаль усіх знайомих, чого знаком був великий поєсєрєн дня 21. грудня 1916 р., на який зїбрали ся прїємного народа з околиці в братствєвнї церкєвнїх і жіночїй хор в Вишнї — були сльєзи і плач цілої сумної громади, яка в ясний прїєгривий день вїдпровєдила улюбленого душпастиря на вічний спочинєк. З родини осталась жїна з б дїтьми, мати і сестра панї Салукова і чотєрєх братів, з яких є. Іосиф Кишакевич є старшим полєвним куратом у Львові. В. Я. п.!

ОПОВІСТКИ.

! На сироти поміщенї в „Зєхєстї ім. мїстр. А. Шєнтїцького“. Учениці гімназїї СС. Василянєк у Львові 100 К, о Курат Олександр Ко вальський 100 К. В. П. гр. Шєнтїцький з Придбїв 50 К, п. Левичий в Борислава 54 К,

учениці народної школи. СС. Василянєк 80 К, о. Кіналь пароз Сузимєва 10 К, с. Адриянович 10 К, п. Бачинський зі Словїтї 10 К, о. пралат д-р Дольницький 6 К. За сї дари складають сердєчне „Спаси Біг“ СС. Василянєк.

! Отєм подаємо до відома нашнх П. Т. вкладєник, що з дєєм 1. січня 1917 знизимо стєпу відсоток від всїх вкладєк ошадєстєи на 4% з тїм, що на дальше як і перед тїм рєнтєий податок пєснмо державної підвїшки будємо сплачувати з єласних фондів. Кредитово-госєндарське товєрїство „Руский Народний Дїм“ стєв. зар. з обмєж. порукєю в Цїшанєвї.

З ТЕАТРУ.

Гарно звязали свої почуваня до У. С. С. львівські Українці, запєсвляючи театральну сцєну 25. м. м., де вїшла вїстєва „Невольника“ на дохід фонду інвазїїв У. С. С.

Перєрїблї гарної Шевченкової поєми „Невольник“ то не літературний твір, тільки чисто сцєнїчний, і не написаний як драма, а просто як незв'язанї-зартинї на шєрдку руку витятї в пєсєм живєцє, в Шевченковим дїльотам. Докомплєтованї двї „дїї“ можна всунути в кожду подібну вїстєву з вєзв'язького поєбу. А докомплєтував Кропивницький чєтєвєрту вартину (турецька тюрма і вїзголенє) пїсля народних дум і трєту (євзв'язький табєр) самостїєно. Тїм сї трєта вартинє є тяжким прєгрїхєм, придуманім для російської публїки. Як-же не мали бї козакї пїти горївї і то прєсто з бєчн, бєз керєва? Нєдїтали сї тї вїєто іх в полон. Сєй прємах (ковбаса та чєрєв), що став сї у Кропивницьького наєгєсє, трєба було кєнчє справїти. Бїльше вїн нїяк не повинєн яєнтї сї на сцєнї.

Чєму вїбрнєно як раз „Невольника“? Могло бутї бїльше причин. Як не як а сї пєса всє ж таки дає кілька картин з давнїх, а також бїльшїх і дорогих серцїю часів: і ковака вїправляють на Сїч і бандурист співає, і табєр козакський і сїча, і хурдита турецька. — Може управа театру вїважала такі, хоч і невдатно обрєбленї, але легко нарисованї і невбїгдлїві картини підхожнї для публїки, яка посїщає театр, а на історичну драму з козакських часів тепєрїшний театр прї своїм засєбах нє здобудєть сї? Обрїдне повгаряти те саме: декорация, костюм! В У. дїї вїйшли сї люди з одного села, чи хурторя, а кождий вбраний нїякше. І як! Самим акторам такої рїчї, як костюми, а самїм управї декораций і реквізїтїв лїшатї не можнє. За нїх свїчає перед публїкою не тільки управа театру, але й „Українська Бєсїда“ яка має не тільки адмінїстраційний, але й артистичний нагляд над театром. — Також про ансамбль трєба подумати, а не вдоволати сї тїм, що прїнєсє припадок. Загалом має сї вражїє, що „Бєсїдї“ досєть, коли театр прєсєєть якийсь зимовий сон. Тїмчасом трєба, щоб театр робив наступ і розванєсї сї; тїм бїльше, як вїн є однею в тїх кількох інституцій, які не застановили своєї працї черєз вїйну, а загнанїй до Львова, має завдатки прємїнїтї сї з мандрївного в поєтїйний.

Найкрасшею артистєкою в нашїм театрі бєз сумнїву п. Рубчаковє. Йї талант ує свїжий. На „Невольника“ була в неї квітєка, не Ярина. З яким молодим, дївоцьким жєстєм ступала вона по сцєнї. Кілько тепєрїменту вївашила (бєз танцю!) коли батько заграв на „бандурї“. З яким розумїнем і нїжнїстю вїддала дївоцьїй сорєм, коли почула, що Степан чужий для неї, а вонаж вала Яєго за брата.

Не можнє було кращє ілюструвати Шевченкових слів: „Бєжєж тї мїї!

Чєму я не знала?..“
Гідно вїдпєвїдав Яринї п. Дємчук. Вїн не на те грав, щоб прїчитати від початку до кінца свою рєлю, але вдумував сї в неї і вїдтєворюєв тїп старого коварюги, що чїмало хлїб вїв поєїв, богато воєував, на Сїч був, і свїтлом нудить, коли йї згадає. Вїн вїправдєє годєванїя, щоб набрав сї козакський звичаю, щоб прочитав в товариствєм „Живї вислїтє“. Так козакські сини доповнїли своє бурєсакьє обрєзованє. Та хоч у Козалї „стара сила“ вїдтєпєтала сї, то вїлько ще жїтї в нїм; навїть потанцював і П. Дємчук умїв також гївно і дє-тєйно прєдєтати прїбраному синови дорогу ваятєку, стару свою зброю, в свїт Яєго вїправдєючи.

П. Антонович дуже добре вїдаєв в У. дїї ослїпленого. Руки, гєсєс і вираз днїя — усє було обдуманє і цілком вїзповїданє.

Гуртовї слєнї, і то всї, хоч і нєлегкі, вїпали добре. І хто там має бїльше голєсу в тїх гуртах (особливо Рєвляю), усі сповнїли своє точно і добре. Танї вїйшли на прїчуд гарно (ап. Левичий і Горак) і орєстра теж була дуже добре.

Хори вївали прєвєжно добре; особливо „Бєжє єдиний“ (тїльки бєзпєтїрїбо один хорїст позаву стоєє, щоб Яєго бачити). Дуже гарно вїйшли солєо спївн. Та не дїво: спївала п. Рубчакова. Алєж і п. Нїчай („бандурист“) збїрав заслужєні оплєски; у нього гарний, сильний баритєн. Але й вїн і Дємчук гравлї на гїтарї і тому трєба брати в знанї наведєнє слова: бандура, бандурист.

Е. У.

Нота антанту до Греції.

ПІРЕЙ. (Авас). Послї Франції, Англії і Росії підписали ноту, яка буде вручена грецькому правительству, а яка містить отсі домаганя: Грецькі оружїє силє поза Пєльопонєзом мають бутї зменшенї до стану неабїдно потрібного для поліційної службї; вся артилерїя, машинє-вї крїсї з мушїєтєю мають бутї перевезєні до Пєльопонєзу; заборонє сї вїдбувати зборї союза резервїстїв та носити оружє. Всї особи увязненї за заговір мають бутї увільненї. Генєрал вїдвїчалєний за прїказнї, вїданї 1. грудня, будє усунєний в уряду. Правительство грецькє вручить послан формальнї прєпрєснїснї і прєд прївором антанту мають бутї вїданї почєстї в прїснутности грецького мїнїстра вїйни і залєги.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ:

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з 2. січня 1917.

Вїйна на Бєходї.

В Добруджї вїперто непрїятєля на Мачїн. В Молдавї союзнї силє стоєть прєд обороннїми укрїплєннїми Браїлї і Фочанї. Південнє крило фронту армїєннєя Іосифа вчєра зробило поступн, особливо в областї Полястї і Сєвєя. Нашї вїйска там і на південний сїд від Гарїя добулї прїступом кількох непрїятєльських становїш. Під Станїславєвом вїдпєрто російські стєжї.

Вїйна в Італїєю і на Балканї.

Положенє нє змїнїло сї.

Заст. шєфа ген. штабу Ф. Гаєр.

з Нїмєцького ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

2. січня 1916.

Західний тєрєн вїйни.

Армїя полєвоєго маршалєка кн. Альбрєхта Вїртембєрського: В луку Ієрї обрєвдєна гарматна борєтєба. Вїдпєрто англїєські атакї, вїконанї прї ужитю ручнїх гранат.

Група вїйск нїмєцького наступнїка прєстола: В Шампанї в Аргонськїм лїсї і на сїднїм берєзї Мєзї нїмєцькї атакї вїйска вї патрулї вєдрлї сї до француських рєвїв, звїднї по прїказу верєули, прїводячи полєонєннї і добачу. В нашї руки дїстав сї великий англїєський самолєт.

Охідний тєрєн вїйни.

Фронт кн. Баварського: Підпрїятї російських стрїлєцьких вїддїлїв на півдєнь від Рїги, на південний захід від Даниєка і на захід від Станїславєва нє повєли сл.

Фронт вїйск генєрала полєковнїка архїєкєвєя Іосифа: Нїмєцькї вїйска, поновїши прїступ, здобулї на півдєнь від долини Тротуш гїрський хрєбєт Монте Фалькуєшєну, за який вєхо сї богато боїв. Наступнї здєвж долини, що вєдуть в гїр Бєрєчє до Сєрєту, вїдпєрлї непрїятєля. Нашї вїйска здобулї прїступом кілько становїш на гєрах по обєх сторєнах долини Пїтєш. Вєсто Шєвєлю в долині Шумїта. Ромунськє російськї наступнї вїдпєрто і вєзго полєонєннєх.

Група вїйск Макєнзєна: Дєвєтє армїя, остро напєрєжєна й вїдкїнувши заднї сторєжї непрїятєля, прїмусєла Яєго до дальшого вїдворєту. Нїмєцькї й австрє-угорськї вїйска зблїжають сї від захолу й вїднї до становїш прїмїєстка коло Фєксєнї і Фундєнї. В руках нєвтомчєї погонї остало над 1300 полєонєннєх і богато воєннєго мєтєрїєлу. Мїж Бєзєєм і Дунєєм держїть сї непрїятєль на всїм прїмїєстєку. На сїдї від Браїлї в Добруджї нїмєцькї й болгарськї вїйска вєзлї завязєтє борєннї становнїца Росїї і вїдкїнулї іх на прїмїєсток Мачїн. В сїх боєх вїдзначнє сї помєрський резервнїй полєк вїхотї ч. 9.

Фронт македонський: Нє стало сї нїчєго особливєго. Прїшнїй генєральный кєвєтарїєкєтєр Людєвєрє.

На У. С. С.

вложили в Скарбі Українських Січових Стрільців у Відні в коронках і сотниках:

(Далі.)

- Панько Добрянський 1—, Софія Галецька 2—, Василь Волянський 1—, Шайль Гравель 1—, Абрам Воляфим —40, Борух Валерман 1—, Папа Голячок 1—, Цудик Раббі 2—, Андрій Левкович 1—, Мэля Зильбер 3—, Лізер Рубинфельд —50, Івася Левкович 1—, Анна Баган 2—, Лас Раббі —50, Іван Якимовський —50, Петро Закшековський —40.

(Далі буде.)

На „Фонд Національної Оборони“

вложили даліше в коронках і сотниках:

(Ковч.)

- о. Ів. Дашкевич Тустанович 20—, Дм. Іосифович Хутар 20—, о. Теоф. Гордійський 20—, Ник. і Ольга Стешик Лука 10—, Ст. Коритовський Калуж 10—, Дм. Григоряк Пивнизна 10—, о. М. Карович Кристинюк 10—, Юр. Мендінський 10—, Ів. Околот 10—, Юл. Стасєва Корчин 5—, Уряд пар. Рація 5—, Дав. Фуртак Тростянець 100—, Ис. Рейнар вач Тарнака 14—, Ольга і Ис. Пацкань 10—, о. Ана. Телєп Ожоян 20—, Ник. Гутанкевич Любени 20—, Ом. Котис Воля цекл. 5—, Вас. Баб'я 20—, о. д. р. Ів. Бартошевський Львів 10—, Ів. Лудейко Любача хор. 20—, Ів. Подсонський Бєзєць 250, д. р. Вол. Вербенєць Сєрб'я 100—; разом в попередніми від 22 падолиста до 1. грудня 30 9 К 30 с.

Українці, жертуйте всі без різниці партій на Фонд народної оборони!

ОГОЛОШЕННЯ.

ГОДИННИКАР **МАРІЯН ДАВЄВЬСЬКИЙ**, Львів, вул. Академічна ч. 28 попереду і приймає надправу годинників по можливо найменшій ціні. Поручає добре зосмотрені годинники в справі в першорядній фабрик жєвєвських. На провінції виконує роботи скоро. 055 24—24

Важне! для людей, які мають своїх в Америці!
Хто від своїх своїх в Америці хоче дістати грошей посилає, той нехай надіє коротенький лист в німецькій мові, але нехай нічого про політику і про війну не пише, а тільки про родинні справи. Треба одну конверту надіслати до своїх в Америці і в написанім листом вложити в другу конверту, на котрій написати імє, назвє і доклавку своєю адресою і так надіслувати: **Henry C. Zaro, per Adr. Zentral-Sparkasse der Gemeinde Wien, Wien I. Wipplingerstr. 6. Neoplatz 1** / **de жєво оплачені листи не приймає ся.**
040 16—20

ЦЕРКОВНІ ШТ. ЦВІТИ
поручає не давніше
СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА
в СТРИЮ. 756 с.—10

Надзвичайні загальні збори
Українсько-руської Видавничої Спільноти у Львові
будуть в суботу 20. січня 1917 р. о год. 4 по полудні, в залі товариства при ул. Чарнецького ч. 24, на першій поверсі, в такому порядку:
1. Реферат про стан товариства за час війни.
2. Вибір членів дирекції і контрольної комісії.
3. Внесення й інтерпретації.
Володимир Гнатюк. Володимир Дорошенко.
Др Іван Раковський. 20 1—2

1917 Календарі 1917
якже вийшли і розовласмо

Інформаційний для родин. Богато інформації відомостей. Права родин покликаних до війська, імпортів, комітетів і т. в. Ціна 30 сот.

Жовтневський. Права У. С. С. і комітета. Жартів, Сміхливих, Власів і к. Ціна 20 сот.

Шкільний для молоді та всіх шкіл. Стурбований відомостей, інформації і к. Ціна 20 сот.

У всіх календарях нові тарифи поштою, стежливий, шкільний і варт. гроші і т. в.

Додаток: шт. док. 25 шт., на 500 долар. 150 шт., — брошка на годинку або в м'якшє в гору. На першому прогеті ся залучити відповідну варту.

Гроші в закладенні висилає ся до: 799 5—7
А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ
Львів, Назвницького ч. 19.

— зробите собі і своїй родині —
— як закупите — — —
ПРЕГАРНІ КНИЖКИ
— які продаємо ЗА БЕЗЦІН, —
бо за **ПОЛОВИНУ ЦІНИ**, і то в танім часі, коли все воюю і двоє подорожніло — у нас — — —
— о **ПОЛОВИНУ ДЕШЕВШЕ** —
всі вичислені книжки коштують **ТІЛЬКИ**

10 КОРОН.

- ВЛ. СТ. РЕЙМОНТ:** Мужики. Авториз. перекл. із польськ. М. Павлика:
  - Часть I. Осінь . . . . . 2—
  - Часть II. Зима . . . . . 2—
  - Часть III. Весна 240
  - Часть IV. Літо . . . . . 2—
- ІВ. ФЕР-ІО:** Коло смерти . . . . . —30
- ВОЛОДИМИР Б:** Латачки, опов. . . . . 1—
- В. Г. ЗЕЛІГЕР:** Синя фльота, світова повість. Часть I. і II. Переклав М. Лозинський . . . . . 6—
- М. КОЦЮБІНСЬКИЙ:** Листи до Володимира Гнатюка 1:50
- Д-р А. КРИСТЕНЗЕН:** З філософії політики переклав Д-р М. Лозинський 1:80
- Б. БР. НОЛЬДЕ:** Автономія України в історичного погляду. В перекл. і з передм. М. Залізняка . . . . . —40
- „Russica“** розвідки й статі 1:60
- М. ГІНО:** Проблеми сучасної естетики. З франц. мови перекл. Др Щурат 1:60
- ЛЕОНІД АНДРЕЄВ:** Семеро повішених переклав В. Сімонович . . . . . 1—
- Наші християнські суспільники . . . . . —50
- А. ФРАНС:** Боги жадуть крови . . . . . 2—

Замовити: „Діло“ Львів, Ринок 10.
ПОРТО 80 сот., на Feldpost-к 150.
Замовлені книжки за попереднім надісланем грошей висилаємо **ТОГО САМОГО ДНЯ** так на провінцію як і на пол. пошту. Хто замовить і пришле гроші на усі книжки, тому пошту самі оплатимо. Поодинокі книжки можна замовити з 50% опусту, тоді просимо на висилку звичайну долучити 15 сот. на поручену 50 сот.

ПОДЯКА.

Виділ „Марійського Товариства Пльн“ в Пльнємши дякує отсам Хазальчєм перемьським Товариством та Інститутом за ласкаву поміч в устроєнні ур-дітвори Ніколайського свята.
„Братство св. Ніколай“ вложило на сю ціль 50 К. „Захист“ 80 К. „Укр. заломоговий комітет“ 50 К. Товариство педагогів 50 К.
Много рєдєсти прєдбали малі дітвори учениці українцєв, котрі дуже гарно відіграли „Подорож св. Ніколай“ міжмє того, що одна, ко ра мала доволі важну ролє. Міжкити чортєка захоріла і щє вчє в останній хвїлї жєвєвський товаришка П вступила. — Сала Інститута будєвня дітєв, в обєх Захисті, шєво Шашкевича і шєво ли шєра при к. в. семінарі.
Усі діти в часі 420 відстали обдаровані хоч скромними даруночками — а сирєтї в „Захисту“ дістали щє і книжочкє до молєня.
Устроєням дітєвчєм наше товариство не могло за-літисє — тому Виділ вложєв в вєрєлї Захисту 400 кор на цілєну бідєвнє сирєтєв. 18 1—

Кожний
научить ся говорити по німецьки в книжкє п. 3.
Підручник до науки німецької мови
зладив Ю. РУДИЦЬКИЙ.
Підручник сей видає Товариство „Прєсвіта“, в обіймєс вїн 240 стор. друку до гідного формату.
Один прим. коштує 3 кор. 50 сот. брош., а одрєвл. в полотно в вїтєскамє 6 кор. 50 с. На поштову пересилку треба долучити 55 с. Висилає ся тільки за готівку.
Замовленя слати на адресу:
КАНЦЕЛЯРІЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“
Львів, ринок ч. 10. ВБ 2—7

Оголошенє.

Отсам розписує Громада Мразниця ад Борислав (повіт Дрогобич) ліцїтацію офєртам на слїдуючі комплекси нафтових терєнів приналежних до Мразницї, а саме:
1. Комплекс, що обіймєс парц. гр. ч. кат. 616 і 617/3 простору 34 моргів дол. авс.
2. Комплекс парц. 567 простору 44 морга.
3. Комплекс парц. 590 простору 18 1/2 моргів.
Кожний з тих комплексів становить окремішній нафтовий терєн і до кожного з них відносить ся самоїтійний обовязок вертеця. Термін вертеця розпочинаєт ся від 1921 р. Час трїваня найму 25-ти літний.
Офєрти мають бути надіслані в запечатаних конвертах, зосмотрєні написані „Офєрта на нафтові терєни в Мразницї — справа урядова, під адресою Видїлу повітового в Дрогобичі — за посвідкамє звороту.
(R. 5) Термін виношеня офєрт установлений до 31. січня 1917 р.
Близших пояснєнь удїляє в разї потреби підписаний комісар.
Мразниця, днє 28. грудня 1916.
Правительственный комісар:
Роман Левіцький.

Половина накладу
КАЛЕНДАРЯ „ПРОСВІТИ“
на рік 1917
якже розійшли ся.
Радїмо протє свїщити ся іє задоволенями, бо наклад сього року не великий.
Калєндар прєдставляє ся дуже по-важно.
Продєвє ся тільки за готівку по ціні 2 кор. 50 сот. (для членів, що вложили вкладку лише 2 кор.). На порто замічаний треба долучити 30 сот., рекомєндованє 55 сот.
В комісє не дає ся, за послїплатою не висилає ся.
Замовленя і гроші слати на адресу
КАНЦЕЛЯРІЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“
Львів, Ринок ч. 10. В.А 3—7